

Sygn. akt VII Ka 650/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 sierpnia 2018 roku

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący: SSO Leszek Wojgienica

Protokolant: sekr. sąd. Małgorzata Serafińska

przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej Joanny Starkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 30 sierpnia 2018 roku sprawy M. Ł., syna K. i H. z d. U., urodzonego (...) w O., oskarżonego z art. 207 § 1 kk i in., na skutek apelacji prokuratora od wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 25 kwietnia 2018 roku, w sprawie II K 693/17

I. Zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że:

a/ uchyla orzeczenie o karze łącznej pozbawienia wolności z pkt VI;

b/ czyn przypisany oskarżonemu w pkt V ogranicza do jednego zdarzenia z dnia 7 stycznia 2017 roku, na ulicy (...) w O., zaś wymierzoną karę ograniczenia wolności łagodzi do 1 (jednego) miesiąca;

c/ na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk, art. 86 § 1 kk i art. 87 § 1 kk łączy kary pozbawienia wolności wymierzone za czyny przypisane oskarżonemu w pkt I, III i IV oraz karę ograniczenia wolności wymierzoną za czyn przypisany w pkt V i orzeka karę łączną 1 (jednego) roku i 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności

II. Na podstawie art. 439 § 1 pkt 9 kpk w zw. z art. 17 § 1 pkt 6 kpk w zakresie czynu przypisanego oskarżonemu w pkt II zaskarżony wyrok uchyla i postępowanie karne umarza, a kosztami procesu w tej części obciąża Skarb Państwa;

III. W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

IV. Zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych postępowania odwoławczego;

VII Ka 650/18

UZASADNIENIE

(w zakresie w jakim zaskarżony wyrok uchylono i umorzono postępowanie, w związku z brakiem wniosku o sporządzenie uzasadnienia w zakresie, w jakim wyrok zmieniono i utrzymano w mocy)

M. Ł. został oskarżony o to, że:

I. w okresie od 27 lutego 2006 roku do 15 października 2011 roku w O. na ul. (...) znęcał się psychicznie nad wspólnie zamieszkującymi członkami rodziny w osobach matki H. Ł., swojej siostry A. Ł. oraz konkubenta siostry P. S. poprzez wyzywanie ich słowami wulgarnymi, zakłócanie spoczynku nocnego, wszczynanie awantur, tj. o czyn z art. 207§1 k.k.

II. w okresie od 2013 roku do 07 stycznia 2017 roku w O. na ul. (...) znęcał się psychicznie nad wspólnie zamieszkującymi członkami rodziny w osobach matki H. Ł., swojej siostry A. Ł. oraz konkubenta siostry P. S. poprzez wyzywanie ich słowami wulgarnymi, zakłócanie spoczynku nocnego, wszczynanie awantur przy czym w dniu 07

stycznia 2017 roku kierował groźby karalne pozbawienia życia i zdrowia wobec A. Ł. i P. S. a groźby te wzbudziły u pokrzywdzonych uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione, tj. o czyn z art. 207§1k.k.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 25 kwietnia 2018 roku, w sprawie II K 693/17:

I. oskarżony M. Ł. w ramach zarzucanego mu czynu z pkt I a/o został uznany za winnego tego, że w okresie od 27 lutego 2006 roku do 15 października 2011 roku w O. na ul. (...) znęcał się psychicznie nad wspólnie zamieszkującymi członkami rodziny w osobach matki H. Ł., swojej siostry A. Ł. poprzez wyzywanie ich słowami wulgarnymi, zakłócanie spoczynku nocnego, wszczynanie awantur, tj. o czyn z art. 207§1 k.k. i skazany na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

II. oskarżony M. Ł. w ramach zarzucanego mu czynu z pkt I a/o został uznany za winnego tego, że w okresie od 27 lutego 2006 roku do 15 października 2011 roku w O. na ul. (...) kilkakrotnie znieważył wspólnie zamieszkującego konkubenta siostry - P. S., poprzez kierowanie wobec niego słów wulgarnych uznawanych powszechnie za obelżywe, tj. o czyn przewidziany w art. 216§1 k.k. i na podstawie ww. przepisu skazany, zaś na podstawie art. 216§1 k.k. i art. 34§1 i 1a pkt 1 k.k., art. 35§1k.k. wymierzono karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 24 (dwudziestu czterech) godzin w stosunku miesięcznym;

III. oskarżony M. Ł. w ramach zarzucanego mu czynu z pkt II a/o został uznany za winnego tego, że w okresie w okresie od 2013 roku do 07 stycznia 2017 roku w O. na ul. (...) znęcał się psychicznie nad wspólnie zamieszkującymi członkami rodziny w osobach matki H. Ł., swojej siostry A. Ł. poprzez wyzywanie ich słowami wulgarnymi, zakłócanie spoczynku nocnego, wszczynanie awantur, przy czym w dniu 07 stycznia 2017 roku kierował groźby karalne pozbawienia życia i zdrowia wobec A. Ł., a groźby te wzbudziły u pokrzywdzonej uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione, tj. czynu z art. 207§1k.k., za który został skazany na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

IV. oskarżony M. Ł. w ramach zarzucanego mu czynu z pkt II a/o został uznany za winnego tego, że dnia 07 stycznia 2017 roku kierował groźby karalne pozbawienia życia i zdrowia wobec wspólnie zamieszkującego konkubenta siostry - P. S., a groźby te wzbudziły u pokrzywdzonego uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione, tj. czynu z art. 190 § 1 k.k., za który został skazany i wymierzono mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

V. oskarżony M. Ł. w ramach zarzucanego mu czynu z pkt II a/o został uznany za winnego tego, że w okresie od 2013 roku do 07 stycznia 2017 roku w O. na ul. (...) kilkakrotnie znieważył wspólnie zamieszkującego konkubenta siostry - P. S., poprzez kierowanie wobec niego słów wulgarnych uznawanych powszechnie za obelżywe, tj. czynu z art. 216§1 k.k., za który został skazany, zaś na podstawie art. 216§1 k.k. i art. 34§1 i 1a pkt 1 k.k., art. 35§1k.k. wymierzono karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 24 (dwudziestu czterech) godzin w stosunku miesięcznym;

VI. na podstawie art. 85§1 i 2 k.k., art. 85ak.k., art. 86§1 k.k., art. 87§1k.k. w miejsce wymierzonych oskarżonemu jednostkowych kar pozbawienia wolności i ograniczenia wolności, wymierzono karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

VII. na podstawie art. 624§1k.p.k. oskarżony został zwolniony od kosztów sądowych.

Apelację od tego wyroku wniósł prokurator, który zaskarżył go w całości na korzyść oskarżonego, na podstawie art. 427 § 1 i 2 kpk ii art. 438 pkt 1 i 2 kpk oraz art. 439 pkt 9 kpk zarzucając:

1/ rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisów prawa procesowego, a mianowicie art. 17 § 1 pkt 6 kpk, polegające na skazaniu w pkt II wyroku M. Ł. za czyn z art. 216 § 1 k.k., popełniony do dnia 15 października 2011 roku, stanowiący czyn ścigany z oskarżenia prywatnego, pomimo zaistnienia ujemnej przesłanki procesowej w postaci przedawnienia karalności tego czynu, co stanowi bezwzględną przyczynę odwoławczą, określoną w art. 439 § 1 pkt 9 kpk;

2/ obrazę przepisów prawa materialnego, to jest art. 12 kk poprzez jego niezastosowanie jako podstawy skazania za czyn opisany w pkt V wyroku w sytuacji uznania, że na czyn ten składało się kilkukrotne znieważenie P. S. w okresie od 2013 roku do 7 stycznia 2017 roku.

Podnosząc powyższe zarzuty autor apelacji złożył wniosek o:

1/ uchylenie rozstrzygnięcia zawartego w pkt II wyroku i umorzenie postępowania w tym zakresie na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 kpk;

2/ uzupełnienie podstawy skazania za czyn z art. 216 § 1 kk, opisany w pkt V wyroku o art. 12 kk.

Sąd odwoławczy zważył, co następuje:

Nim przyjdzie się odnieść do zarzutu apelacji podnoszącego wystąpienie bezwzględnej przyczyny odwoławczej pod postacią przedawnienia karalności czynu przypisanego oskarżonemu w pkt II zaskarżonego wyroku należy zwrócić uwagę, że opis tego czynu nie spełnia minimalnych standardów prawa materialnego, albowiem nie zostały w nim zawarte elementy warunkujące czyn ciągły, a i w kwalifikacji prawnej nie pojawił się przepis art. 12 kk. Zdaje się, że sąd a quo przyjął oczywiście wadliwą konstrukcję czynu trwałego, która w przypadku kwalifikacji z art. 216 § 1 kk nie ma zastosowania. Jakby jednak na uchybienia powyższe nie spojrzeć jest oczywistym, że doszło do przedawnienia karalności wszystkich czynów ujętych w tym „czynie”. Zgodnie z przepisem art. 101 § 2 k.k. karalność przestępstwa ściganego z oskarżenia prywatnego ustaje z upływem roku od czasu, gdy pokrzywdzony dowiedział się o osobie sprawcy przestępstwa, nie później jednak niż z upływem 3 lat od czasu jego popełnienia. Mając na uwadze fakt, że ostatnie zachowanie przypisane oskarżonemu w punkcie II zaskarżonego wyroku, wyczerpujące znamiona z art. 216 § 1 k.k. miało miejsce 15 października 2011 roku, a pokrzywdzony znał sprawcę, to właśnie ta data jest datą, od której należy liczyć początek biegu przedawnienia karalności. Z upływem 14.10.2012 roku niemożliwym było przeto prowadzenie procesu karnego o powyższe czyny. Nawet gdyby w tym czasie wszczęto postępowanie przygotowawcze, co przecież nie miało miejsca, doszłoby do przedawnienia karalności w dniu 14.10.2014 roku. Stąd też zaskarżony wyrok należało w zakresie czynu II-go przypisanego oskarżonemu uchylić i umorzyć postępowanie (art. 439 § 1 pkt 9 kpk w zw. z art. 17 § 1 pkt 6 kpk), czego konsekwencją było obciążenie kosztami procesu w tej części Skarbu Państwa (art. 632 pkt 2 kpk).

Uzasadnienie niniejsze dotyczy jedynie rozstrzygnięcia zawartego w pkt II wyroku sądu odwoławczego zgodnie z przepisem art. 457 § 1 i 2 kpk. W zakresie, w jakim zaskarżony wyrok zmieniono oraz utrzymano w mocy brak jest wniosku strony.